

Yuri Buida's [Poison and Honey](#) released in Serbia by GeoPoetika as [Отров и мед](#) , translated by Mirjana Grbić.

U gotovo autobiografskom romanu Lopov, špijun i ubica Jurij Bujda priznaje da pisac špijunira i prisluškuje, krade tuđe osobine i reči, a zatim, da bi zaustavio lep trenutak, kako je govorio gete, sve to stavlja na papir i ono što je živo ubija radi lepote. To jest, pisac je – lopov, špijun i ubica.

I ovu knjigu je napisao takav lopov, špijun i ubica. Nju čine dva povezana dela: novela Otrov i med i ciklus priča Osorjinske hronike. Kad se Tati, glavna junakinja novele, čuvarica doma Osorjinih, nađe u okolnostima krimi-priče, bez obzira na nelagodnost koju oseća, ona ne postupa kao jednodimenzionalni lik karakterističan za detektivski žanr. Ali, kako kaže jedan od junaka novele, "I Herkul Poaro bi se, verovatno, osećao nelagodno u "Zločinu i kazni". Zločin ostaje bez kazne, jer srce zapoveda preuzimanje tuđe krivice za počinjeno ubistvo da bi se "otrov pretvorio u med", a krivica oslobodila prokletstva i preobrazila u ljubav.

Ako se novela Otrov i med uslovno može čitati kao detektivski roman, ciklus priča Osorjinske hronike mogao bi, takođe uslovno, da se čita kao horor: na primeru porodice Osorjin ispričana je bogata i strašna istorija Rusije, pozlaćena mitom, ispisana krvlju i suzama, surovo i, u isti mah, s humorom, počevši od Kijevske Rusije, preko potresne priče o slonu Ivana Groznog i drugim divnim i jezivim junacima, do priče o Osorjinu, oksfordskom profesoru i serijskom ubici."